

ת"ד 4364/06/17 - מדינת ישראל נגד יפה קצב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

08 פברואר 2018

ת"ד 4364-06-17 מדינת ישראל נ' קצב

בפני	כב' השופט עופר נהרי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	יפה קצב
ע"י ב"כ עו"ד יצחק שמואל	

החלטה

זוהי החלטה בשאלה משפטית אשר הונחה בפני בתיק זה והיא האם עובדות כתב האישום בהן הכירה הנאשמת כנכונות באמצעות בא כוחה בתיק זה - ובשים לב לחומר הראיות שבידי התביעה אשר הוגש לעיוני בהסכמה משותפת - מגבשות עבירה של נהיגה בקלות ראש כשיטת המאשימה כמיוחס לנאשמת בכתב האישום, או שמא מגבשות אך עבירה של נהיגה בחוסר זהירות כשיטת ההגנה.

לשם מתן החלטה שמעתי בפני את טיעוני הצדדים בסוגיה זו וכן, בהסכמה, עיינתי כאמור בחומר הראיות.

למען הסדר הטוב יוסבר כי עסקינן בכתב אישום אשר בפרק העובדות בו נטען כי הנאשמת נהגה במכונית ברמת גן ברח' ברנשטיין מול כפר המכביה וכי היא איבדה שליטה על רכבה, רכבה סטה ופגע בחלק אחורי של רכב דייטסו שחנה בצד ימין של הדרך במקביל למדרכה וכי רכב הדייטסו הנ"ל נהדף עקב כך ופגע ברכב חונה סובארו שחנה אף הוא במקום ואשר נהדף עקב כך אף הוא ופגע ברכב טוטה שחנה אף הוא במקום.

כתוצאה מהתאונה נחבלה הנאשמת חבלה של ממש בדמות שבר בכתף וכן ניזוקו כלי הרכב המעורבים.

עוד יובהר כי הסנגור לא חלק על נכונות עובדות כתב האישום.

הסניגור טען שלגירסת מרשתו, חוט אשר היה תלוי על סך השמש במכוניתה ירד וכי היא באופן אינסטינקטיבי לדבריו עשתה את שעשתה ואיבדה שליטה ברכבה ופגעה בכלי הרכב החונים.

הסנגור חלק על כך שעובדות כתב האישום ונסיבות האירוע מגבשות עבירה של נהיגה בקלות ראש וטען כי הן מגבשות לכל היותר עבירה של נהיגה בחוסר זהירות.

מסקנתי לאחר מתן הדעת לעובדות כתב האישום לחומר הראיות שהוגש לעיוני ולטיעוני הצדדים ולפסיקה, הינה שבדין יוחסה לנאשמת עבירה של נהיגה בקלות ראש.

אסביר:

מדו"ח הבוחן המשטרתי עולה כי מדובר בכביש אספלט תקין ויבש.

עוד עולה מדו"ח הבוחן כי שדה הראיה שעמד לרשות הנאשמת כנהגת היה פתוח לפנים 100 מטרים באין מפריע.

עוד עולה מחומר החקירה (הן במלל והן כניכר בתצלומים) זה ברכב הנאשמת נוצרה מעיכה חזקה והרסנית בחזית הרכב עד 0.6 מטר וברכב הראשון החונה שנפגע מעיכה 0.6 מטר מפינה שמאלית.

ובמילים אחרות : התבוננות בתרשים, בלוח התצלומים, ובניתוח הנזקים, ילמד כי סטייתה של הנאשמת לימין הדרך היתה משמעותית וכי לא היה זה אך שפשוף קל.

אודות רוחב נתיב הנסיעה שעמד לרשות הנאשמת ניתן להתרשם, בין היתר, מהתצלומים ומקנה המידה של התרשים.

הוסכם על הכל - הן עפ"י בדיקת רכב הנאשמת והן עפ"י דבריה של הנאשמת עצמה בחקירתה, כי רכב הנאשמת, הגה ובלמים, היה תקין.

לדברי הנאשמת האירוע התרחש באור יום במזג אויר טוב ועם ראות טובה.

וכאן אני מגיע לנקודה המרכזית :

מחקירתה של הנאשמת עולה כי החוט המדובר לא יצא ממקומו במהלך נהיגתה באופן פתאומי.

ובמילים אחרות : יכולה וצריכה הייתה הנאשמת לדאוג לסדר את החוט שנפל עוד לפני הנהיגה במקום ולא תוך כדי הנהיגה במקום.

בשום מקום לא מדברת הנאשמת על פתאומיות בהופעת החוט או על בהלה מצידה.

לדבריה של הנאשמת החוט פשוט "הפריע לה בעיניים".

הנאשמת נשאלה בחקירתה מדוע לא עצרה בצד הדרך וסידרה את החוט בבטחה, והיא השיבה על כך שהיא לא חשבה שהיא תהיה מעורבת בתאונה.

עוצמת הפגיעה של הנאשמת עם רכבה בכלי הרכב החונים היתה חזקה דיה כדי למעוך ולהדוף יותר מכלי רכב אחד, ואכן, הנאשמת ציינה בהודעתה במשטרה כי היא כלל לא בלמה לפני התאונה.

ובמילים אחרות: באם אף אפילו לא בלמה ניכר כי עיניה של הנאשמת ותשומת ליבה כלל לא היו לכביש ולכיוון התקדמות רכבה פרק זמן ניכר, אלא תחת זאת היו לעבר החוט וסידורו תוך כדי נהיגה ותוך כדי התקדמות מכוניתה.

ועל כל אלה יש לשאול - במישור המשפטי:

האם לכך הכוונה עת מדברים על נהג או נהגת אשר נקטו באמצעים מתבקשים כדי להימנע מתאונה?

דומני שלא.

יש להוסיף ולתהות:

מדוע לסדר את החוט דווקא תוך כדי נהיגה באם הוא היה שם תלוי זה מכבר?

מדוע לא לסדר את החוט הבולט עוד עובר לתחילת הנהיגה?

מדוע, לחילופין, לא לעצור בצד הדרך (למשל במיקום כמו המכוניות החונות) ולסדר את החוט שלא תוך כדי נהיגה ותנועה?

מדוע, לחילופין חילופין, לא להאט לכל הפחות בזמן סידור החוט?

מדוע להוריד את העיניים מן הכביש ואת הידיים מן ההגה לצורך סידור החוט תוך כדי נהיגה והתקדמות הרכב באם ניתן לסדרו בבטחה בעמידת הרכב?

מדוע ליטול הימור שלא תקרה תאונה?

ואף זאת יש לתהות ולשאול:

ומה היה קורה באם לצד כלי הרכב החונים היו ניצבים הולכי רגל (כגון הולכי רגל - נהגים ו/או נוסעים העומדים להיכנס

לאחד הרכבים או הולך רגל החוצה בדיוק את הכביש) ? מה היה גורלם של הולכי רגל שכאלה , לו היו ,עת מכונית מתקרבת לעברם אגב עיוורון הנהגת לכיוון התקדמות רכבה ללא שליטה וללא הכוונה ?

נעה אם כך נהגת זו עם מכוניתה ביום האירוע בכביש ישר ובשדה ראייה פתוח, בלב עיר, בקרבת מרכז ספורט וכנסים , תוך שללא צורך הכרחי מסירה עיניה ותשומת ליבה מהכביש אגב המשך התקדמות , מתעסקת עם חוט תוך כדי נהיגה בעוד שניתן לעשות אחרת, ונטלת למעשה הימור שלא תתרחש תאונה (הימור שלא צלח).

בכל הכבוד, התנהגות שכזו של נהג איננה מצויה ברף נמוך של חוסר זהירות, איננה בגדר נקיטה באמצעים מתבקשים כדי להימנע מגרימת תאונה, ואיננה נהיגה איטית וזהירה ואגב מתן תשומת לב מלאה. לשון המעטה.

מדובר כאן לטעמי בדרגת רשלנות גבוהה ומיותרת אשר בנס לא הסתיימה בתוצאה גרועה הרבה יותר.

מדובר לטעמי בהתנהלות ובנסיבות של נטילת סיכון והימור מיותרים ואסורים.

מתקיימת כאן חומרה מיוחדת בהתנהלות בכביש.

מדובר לטעמי בדרגת רשלנות אשר מגיעה בהחלט כדי קלות ראש.

בדין אם כך כאמור הוגש כתב האישום בתיק זה במתכונת בה הוגש מבחינת פרק הוראות החיקוק שבו (נהיגה בקלות ראש , להבדיל מנהיגה בחוסר זהירות).

המזכירות תעביר עותק מהחלטה זו לבאי כוח הצדדים.

בהינתן תוכן החלטה זו תורשע בתיק זה הנאשמת ביום 12.2.18 עפ"י הודאתה שנמסרה כבר בעובדות כתב האישום , בעבירות שיחסו לה בכתב האישום, יתקיימו טיעונים לעונש ויינתן גז"ד . (ראה סיכום לעניין זה בדברי הסנגור בפרוטוקול מיום 26.12.17) .

ניתנה היום, 08 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.